

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/30/2018
Identifikačné číslo spisu:	6416010181
Dátum vydania rozhodnutia:	12.06.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:6416010181.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci obvineného K. A. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e) Tr. zák. a iné o dovolaní obvineného podanom prostredníctvom obhajcu JUDr. Romana Kasana proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 14. decembra 2016, sp. zn. 3To/120/2016, na neverejnom zasadnutí konanom 12. júna 2018, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného K. A. sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom z 28. septembra 2016, sp. zn. 2 T 46/2016, bol obvinený K. A. uznaný za vinného v bode 1/ rozsudku zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e) Tr. zák. a bode 2/ rozsudku z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e), ods. 3 písm. b) Tr. zák., a to na tom skutkovom základe, že

1/ v období odo dňa 4. decembra 2014 do dňa 12. januára 2015 v obci C., okres U. R. H., v pivničných priestoroch obytného domu č. XXX vykonával neoprávnený odber elektrickej energie ktorý odber podlieha spoplatneniu v zmysle zák. č. 251/2012 Z. z. o energetike a to tak, že na poistkovú skriňu elektroinštalácie bytového domu pripojil elektrický kábel CYSY 3x1,5 mm, ktorý ukončil zásuvkou 230/16A, smerujúci do pivničných priestorov, ktoré obýval a takto bez uzavretej zmluvy a bez určeného meradla nelegálne odoberal elektrickú energiu, čím týmto svojím konaním spôsobil I. E. - A. a. s., N. č. XXXX/X, U., IČO: XXXXXXXX, škodu vo výške 503,30 €, určenú v zmysle vyhlášky MH SR č. 292/2012 Z. z.,

2/ od presne neurčeného času dňa 19. decembra 2015 do presne neurčeného času dňa 20. decembra 2015 v obci C. v bytovom dome č. XXX, neoprávnene odoberal elektrickú energiu v zmysle § 46 ods. 1 písm. b) zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a to tým spôsobom, že v rozvodnej skrini umiestnenej na vonkajšej stene bytového domu pripojil na elektrické rozvody elektrický kábel a tento vyviedol cez okno do pivničných priestorov uvedeného bytového domu, kde sa zdržiaval, čím spoločnosti I. E. - A., a. s., IČO: XXXXXXXX, so sídlom N. XXXX/X, U., spôsobil škodu vo výške 284,59 eur, ktorá bola

vypočítaná v zmysle vyhlášky Ministerstva hospodárstva SR č. 292/2012 Z. z.,

pričom uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T 209/2013 zo dňa 24.3.2015, právoplatným dňa 24.3.2015, bol uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona a prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona.

Obvinenému bol za skutok v bode 1/ podľa § 219 ods. 1 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. § 36 písm. l), písm. n) § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. spolu s uložením súhrnného trestu súd zrušil výrok o treste uložený páchateľovi skorším rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom z 24. marca 2015 sp. zn. 2T 209/2013, ktorým bol odsúdený pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí, alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. a iné k ďalšiemu úhrnnému trestu povinnej práce vo výmere 250 hodín, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd zaradil obvineného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Za skutok v bode 2/ bol obvinenému podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd zaradil obvineného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obvinenému uložená povinnosť nahradiť poškodenému I. E.-A. a. s. U., N. č. XXXX/X, IČO: XXXXXXXX, škodu vo výške 787,89 eur.

Na podklade odvolania obvineného voči uvedenému rozsudku okresného súdu, ktorým obvinený namietal výrok o treste a porušenie práva na obhajobu Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením (nie rozsudkom, ako nesprávne v podanom dovolaní uvádzal obvinený) zo 14. decembra 2016, sp. zn. 3To/120/2016, rozhodol tak, že podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného zamietol.

Proti uzneseniu krajského súdu podal prostredníctvom obhajcu z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), písm. d) a písm. h) Tr. por. obvinený dovolanie.

Zásadné porušenie práva na obhajobu (§ 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.) a vykonanie verejného zasadnutia v neprítomnosti obvineného hoci na to neboli splnené zákonné podmienky (§ 371 ods. 1 písm. d) Tr. por.) obvinený videl v nezákonnom postupe druhostupňového súdu pri vykonaní verejného zasadnutia, na ktorom bolo rozhodnuté o jeho odvolaní. Odvolací súd vykonal verejné zasadnutie bez jeho prítomnosti napriek tomu, že na takýto postup neboli splnené zákonné podmienky. Krajský súd porušil ustanovenie § 293 ods. 5 Tr. por. upravujúci vykonanie verejného zasadnutia v neprítomnosti obvineného v jeho neprospech a tým mu odňal právo zúčastniť sa verejného zasadnutia, vyjadriť sa k veci čím zároveň došlo k zásadnému porušeniu jeho práva na obhajobu. O konaní verejného zasadnutia žiadnym spôsobom upovedomený nebol a nebol poučený o možnosti vykonať verejné zasadnutie v neprítomnosti obvineného a predvolanie na verejné zasadnutie mu doručené nikdy nebolo. O tejto skutočnosti predložil kópiu oznámenia o uložení zásielky na Obecnom úrade C. a kópiu oznámenia o uložení zásielky, ktoré dokazujú ním tvrdené skutočnosti.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) je podľa obvineného daný preto, že pri ukladaní trestu odňatia slobody súd nezohľadnil skutočnosť, že trest povinnej práce uložený mu v konaní 2T/209/2013 v rozsahu cca 45 hodín vykonal a to na Obecnom úrade C.. Taktiež nebolo zohľadnené, že práce prestal

vykonávať z dôvodu ochorenia, čo je zrejmé z lekárskeho správy jeho ošetrojúceho lekára MUDr. B., ktoré boli v konaní predložené. Tým, že súd pri ukladaní trestu opomenul skutočnosť, že časť uloženého trestu povinnej práce v zmysle rozhodnutia vydaného v konaní 2T/209/2013 bola vykonaná, došlo po zrušení výroku o treste k uloženiu trestu za rovnaký skutok druhýkrát po jeho čiastočnom vykonaní. Uvedené považuje za porušenie zásady trestného konania nie dvakrát v tej istej veci. Na dôkaz svojho tvrdenia predložil čestné vyhlásenie starostu Obce C., potvrdzujúce jeho tvrdenia.

Navrhol preto, aby najvyšší súd podľa § 368 ods. 1 Tr. por. z dôvodov § 371 ods. 1 písm. c), písm. d) a písm. h) Tr. por. rozhodol tak, že uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 14. decembra 2016, sp. zn. 3To/120/2016 a v konaní, ktoré mu predchádzalo bol porušený zákon v ustanoveniach § 2 ods. 8, ods. 9 a § 293 ods. 5 Tr. por. v jeho neprospech. Podľa § 386 ods. 2 Tr. por. uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 14. decembra 2016, sp. zn. 3To/120/2016 zrušil a zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Krajskému súdu v Banskej Bystrici prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V súlade s ustanovením § 376 Tr. por. prvostupňový súd dovolanie obvineného doručil na vyjadrenie stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom vo svojom vyjadrení uviedol, že obvinený v podanom dovolaní neuviedol v čom konkrétne má spočívať zásadné porušenie práva obvineného na obhajobu. Konštatoval, že obvinený mal v konaní pred súdom obhajcu, ktorý bol prítomný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu. Bez spisového materiálu sa však k dovolacej námietke obvineného, že neboli splnené zákonné podmienky na vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti vyjadriť nevedel. V tejto súvislosti poukázal na odôvodnenie dovolaním napadnutého rozhodnutia (str. 3 ods. 2) kde krajský súd uvádza, že obvinenému bolo predvolanie riadne a včas doručené, na verejné zasadnutie sa obvinený nedostavil a preto krajský súd konal v neprítomnosti obvineného. Podotkol, že obvinený má evidovaný trvalý pobyt na adrese Obec C. (bez popisného čísla), pričom pri svojom výsluchu uviedol adresu na doručovanie zásielok adresu Obecného úradu C.. Pokiaľ si obvinený zásielku na ním uvedenej adrese neprevzal, možno predpokladať, že došlo k naplneniu fikcie doručenia podľa § 66 ods. 3, prípadne ods. 4 Tr. por., ktorá pri danom druhu zásielky nie je vylúčená. K dovolacej námietke obvineného týkajúcej sa uloženého trestu uviedol, že obidva tresty, t. j. súhrnný aj ďalší boli uložené v zákonom ustanovenej trestnej sadzbe, tieto sú zákonné a správne ako to konštatoval aj odvolací súd, pričom samotný odvolací súd sa zaoberal len skutočnosťami týkajúcimi sa výroku o treste a v tomto ohľade nezistil žiadne porušenie zákona. Túto skutočnosť nenamietal ani obhajca na verejnom zasadnutí, kde uviedol, že podľa jeho názoru je uložený trest neprimerane prísny (teda nie nezákonný) - takéto posúdenie je však výhradne na úvahe súdu, ktorý trest ukladá podľa zásad vyjadrených v ustanovení § 34 Tr. zák.

Navrhol preto, aby dovolací súd na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol, pretože je zrejmé, že nie sú splnené obvineným v dovolaní uplatnené dôvody dovolania.

Poškodená organizácia k dovolaniu obvineného nemala žiadne pripomienky ani vyjadrenia, pretože dovolanie je podané voči procesnému postupu odvolacieho súdu.

Obvinený k vyjadreniu poškodeného nezaujal žiadne stanovisko, pretože poškodený sa k jeho dovolaniu vecne nevyjadril. K vyjadreniu prokurátora poukázal na obsah podaného dovolania, že za zásadné porušenie práva na obhajobu považuje absenciu poučenia obvineného o možnosti vykonania verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti (§ 293 ods. 5 Tr. por.), ktoré je súčasťou predvolania, ktoré mu doručené nebolo a pravdepodobne bola využitá fikcia doručenia. K tvrdeniu prokurátora o zákonnosti uloženého trestu, tak ako aj v podanom odvolaní namietol, že nedošlo k zohľadneniu časti vykonaného trestu povinnej práce.

Najvyšší súd zistil, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h)

Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 a § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por., a nie je daný dôvod na postup súdu podľa § 382 písm. a), písm. b), písm. d), písm. e) ani písm. f) Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že dovolanie obvineného nie je dôvodné.

Na úvod najvyšší súd pripomína, že obvinený na hlavnom pojednávaní 28. septembra 2016 (č. l. 80) spravil po zákonom poučení vyhlásenie podľa § 257 ods. 4 Tr. por. a následne súd rozhodol, že vyhlásenie obvineného prijíma. Pred svojím vyhlásením bol však obvinený v súlade so zákonom poučený aj podľa § 257 ods. 5 Tr. por., t. j., že súdom prijaté vyhlásenie o vine ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutkov uvedených v obžalobách je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Z dôvodu, že obvinený podal dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), písm. d) a písm. h), ktoré však obsahovo vymedzil tak, že sa netýkali vyhlásenia o vine, ale v podstate výlučne nezákonného vykonania verejného zasadnutia odvolacieho súdu a uloženého trestu, bol dovolací súd povinný sa týmito obvineným uplatnenými dovolacími dôvodmi zaoberať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych - procesných a hmotnoprávných chýb, ktoré by svojím charakterom mohli mať výrazný vplyv na konanie a jeho procesný výsledok, a preto je potrebné ich odstrániť, a ktoré sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Dovolací súd nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, práve naopak z ustanovenia § 385 ods. 1 Tr. por. expresis verbis vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Podľa § 371 ods. 1

písm. c) Tr. por. dovolanie možno podať ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu, písm. d) Tr. por. dovolanie možno podať ak hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného hoci na to neboli splnené zákonné podmienky, písm. h) Tr. por. dovolanie možno podať ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa.

Podľa ustálenej praxe dovolacieho súdu vo vzťahu k výkladu týchto dovolacích dôvodov je potrebné uviesť nasledovné:

Zásadným porušením práva na obhajobu (§ 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.) sa rozumie najmä porušenie ustanovení o povinnej obhajobe, teda stav, keď obvinený po určitú časť trestného konania nemal obhajcu napriek tomu, že ho mal mať, a zároveň orgány činné v trestnom konaní alebo súd, v tomto čase skutočne vykonávali úkony trestného konania, ktoré smerovali k vydaniu meritórneho rozhodnutia, ktoré bolo napadnuté dovolaním. Výnimočne môže ísť aj o iné pochybenie súdu alebo orgánov činných v trestnom konaní, v dôsledku ktorého dôjde k odňatiu alebo znemožneniu riadneho uplatnenia procesných práv obvineného. Zároveň je však potrebné zdôrazniť, že nie každé porušenie práva obvineného na obhajobu môže mať za následok konštatovanie naplnenia dovolacieho dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Zákon totiž výslovne požaduje, aby išlo o porušenie zásadné. Takéto porušenie musí teda kardinálnym, kľúčovým spôsobom zasiahnuť do možnosti obvineného uplatniť svoje základné právo brániť sa proti tvrdeniam obžaloby. Prípadné porušenie práva na obhajobu, pokiaľ sa zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, preto

samo osebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Pri posudzovaní, či v tom ktorom prípade bolo zásadným spôsobom porušené právo obvineného na obhajobu, je potrebné vychádzať zo všetkých okolností a špecifik konkrétneho prípadu a tieto individuálne ako aj vo vzájomných súvislostiach vyhodnotiť. Právo na obhajobu treba chápať ako vytvorenie podmienok pre úplné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva.

V prípade dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. d) Tr. por. možno dovolanie podať len vtedy, ak v dôsledku nerešpektovania ustanovení zákona o konaní hlavného pojednávania alebo verejného zasadnutia v neprítomnosti obvineného (bez splnenia zákonných podmienok) došlo k závažnému porušeniu práva obvineného zúčastniť sa na konaní pred súdom.

V prípade dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. možno dovolanie podať z jedného z týchto dôvodov:

- obvinenému bol uložený trest mimo trestnej sadzby ustanovenej v Trestnom zákone alebo
- obvinenému bol uložený taký druh trestu, ktorý Trestný zákon nepripúšťa.

Uložením trestu mimo zákonnej trestnej sadzby sa rozumie uloženie trestu odňatia slobody obvinenému mimo trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom za trestný čin, zo spáchania ktorého bol uznaný vinným, ako aj prekročením maximálnej povolenej výmery trestu. Dovolanie možno podať aj vtedy, ak súd uložil obvinenému taký druh trestu, ktorý Trestný zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa. Druhým trestu, ktorý Trestný zákon nepripúšťa, sa rozumejú prípady, keď súd obvinenému uložil niektorý z druhov trestov (§ 32 Tr. zák.) napriek tomu, že neboli splnené zákonné podmienky na jeho uloženie.

Preskúmaním obsahu predloženého spisu najvyšší súd zistil nasledovné:

K dovolaciemu dôvodu uplatnenému obvineným podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. treba predovšetkým uviesť, že trestné konanie prebiehalo podľa základných zásad trestného konania a príslušných ustanovení Trestného poriadku, v ktorých najvyšší súd nezistí porušenie. Obvinený mal v trestnom konaní zachované všetky obhajovacie práva v plnom rozsahu.

V kontexte dovolacieho dôvodu uplatneného podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. najvyšší súd k uvedeným výhradám obvineného uvádza, že zásadným porušením práva obvineného na obhajobu je stav, na ktorý najvyšší súd podrobne poukázal na strane sedem. K takémuto stavu však v posudzovanom prípade nedošlo, pretože ako na to správne poukázal prokurátor vo svojom vyjadrení k dovolaniu obvineného, obvinený bol v odvolacom konaní na verejnom zasadnutí zastúpený obhajcom. Najvyšší súd k tomu navyše dodáva, že obhajca bol obvinenému ustanovený v konaní pred súdom po zistení, že v priebehu jeho trestného stíhania u neho vznikla podmienka povinnej obhajoby uvedená v § 37 ods. 1 písm. a) Tr. por. a obhajca sa následne hlavného pojednávania, na ktorom obvinený spravil už skôr uvedené vyhlásenie a súd ho prijal, zúčastnil. Taktiež aj konanie, ktoré predchádzalo hlavnému pojednávaniu a verejnému zasadnutiu, t. j. prípravné konanie bolo vykonané zákonu zodpovedajúcim spôsobom a boli zachované všetky práva obvineného.

Ako vyplýva z obsahu dovolacích námietok obvineného, subsumovaných pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., tieto všetky sú v skutočnosti vyjadrením jeho nesúhlasu s vykonaním verejného zasadnutia odvolacieho súdu v jeho neprítomnosti. t. j. vo svojej podstate dovolateľ nimi uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. d) Tr. por., ktorý je vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. v pomere špeciality.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. d) Tr. por. najvyšší súd uvádza, že z obsahu predloženého spisu (č. l. 97a) vyplýva, že obvinenému termín verejného zasadnutia krajského súdu vykonaného 14. decembra 2016 bol doručený na adresu XXX XX Obec C. tak, že neúspešný pokus o doručenie s výzvou o opakované doručenie bol vykonaný 01. decembra 2016, opakované

doručenie bolo vykonané 02. decembra 2016 a deň uloženia zásielky bol 02. decembra 2016. (§ 66 ods. 3 Tr. por.) Adresu, na ktorú bolo doručenie predvolania vykonané uviedol sám obvinený pri svojom výsluchu v prípravnom konaní 23. februára 2016 ako to vyplýva z č. 1. 5 predloženého spisu a tiež aj zo správy obce C. z 29. februára 2016, v ktorej sa okrem iného konštatuje, že v jeho osobe sa jedná o bezdomovca. Za tohto stavu bolo potrebné vo vzťahu k doručeniu predvolania obvineného na verejné zasadnutie vychádzať z ustanovenia § 66 ods. 3 Tr. por. upravujúceho náhradné spôsoby doručovania do vlastných rúk, keďže adresát zásielky nebol zastihnutý na adrese, ktorú na tieto účely uviedol.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. najvyšší súd uvádza tak, ako to už uviedol aj odvolací súd v napadnutom uznesení, že tresty boli obvinenému uložené v takej výmere a takého druhu, ktorý Trestný zákon pripúšťa.

Za trestný čin podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. podľa ktorého bol obvinenému v súlade so zákonom za skutok v bode 1/ uložený súhrnný trest zákon ustanovuje trest odňatia slobody na jeden rok až päť rokov a za trestný čin v bode 2/ podľa § 212 ods. 3 Tr. por. zákon ustanovuje trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov až tri roky. Je preto nepochybné, že obvinenému boli uložené len také druhy trestu, ktoré zákon pripúšťa a v povolenej výmere.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že ani jeden z uplatnených dovolacích dôvodov v posudzovanom prípade nebol naplnený, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.